

Edebiyat Defteri

Mustafakaynak -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Temmuz 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Layiha

Her gün bir bařka ařka gebe bu sokaklar.
Bir ařk, ne denli bir bařka beni anlar ?
Sokağında hayata açılan o eski kapılar;
Belki yüzüme kapanmadan bana kendini aralar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553136/layiha.html>

Haziran

Gittiler onlar, geride kaldı sadece fotoğraflar.
Mücbir sebepler dediler, zamanı tükettiler.
Bu yüzdendir; yaşlı adamlar gibidir gözümde haziranlar.
Son nefeslerini verdiler, bu haziranda gittiler...Kandırıldı yaşanmamış nice an.
Heyecan da gitti onlarla.
Kaldı yine bana haziran
Doldu gözlerim olanlarla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553137/haziran.html>

Bir His Biz Kimiz

Pis bir akis bu his.
Başboş, ama başı boş değil; sadece kimsesiz.
Pis bir his bu; savunmasız, tüm askerleri terhis.
Derin bir his bu; kimiz biz, kimimiz eşsiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553138/bir-his-biz-kimiz.html>

İpucu

Ölüm bana, ben sana, sen hayata aşıksın.
Tuhaf ya, tanışmıyoruz birbirimizle hiçbirimiz.
Şehrin tabelalarına isimlerimiz yazılsın.
Zira bulur belki birimiz, birbirimizden bir iz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553139/ipucu.html>

Değer

Değerinin çok altında şiirler yazıyorum.
Ufkum bir huzurevi, misafirimdir ilhamlar.
Meraklı bir çocuk gibi, çokça laflar işitiyorum.
Ve inatla besliyorum odamda evhamlar.

Değerinin çok ama çok altında şiirler.
Değersizler; kahretsin, değersizden de değersizler.
Lakin değer size, kadirşinas değersizler.
Değer sizden, onlar hiç olmazsa sizler ve bizler.

İnci küpeli güzel kız, yolunu bulamayan coğrafyacı.
Elini ver, hepsi bizim gibi değersizler.
Değer mi takmak, yere düşen şöhretten bir tacı ?
Acı şöhretin tadı, öyle değil mi Vermeer ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553280/deger.html>

Bir Ölü'nün Bir Günü

Bir ölüden geriye kalan nedir ?
Düşündüğüm yer mezarlık karşısı bir sedir.
Birinci dereceden akrabalar ve dostlar...
Kuru bir kalabalık, ağlaşmalar, ağıtlar.
Toprak mutlu ve dolmaya hazır mezar.

Nedir bir ölüden geriye kalanlar ?
Etlerinden sıyrılmış bir iskelet mi ?
Hatırda kalan bir gülümseme mi ?
Yoksa kalp kıran hırçın bir kükreme mi?

Düşündüm durdum, nedir bir ölüden geriye
kalanlar ?
Belki biraz borç, belki birkaç kıyafet, belki yarım kalan birkaç iş...
Takribi yarım saat sonra gömüldü ölü, atıldı üstüne geldiği toprak.
O an yüreklere düştü mezarlık içinde kor bir köz.
Ve söylenmemiş kursakta kalmış onca söz.

Yaktım sigaramı izledim öylece.
Mezar taşları gülümsedi, okudum hece hece.
Haddini aşanlardan tut bir bebekten gence.
Hepsinin yaşamları canlandı gözümde.

Serin bir rüzgar esti, ve uyandı yaşayan ruhlar.
Dolup taşan mezarlar, sanki herkese ayna oldular.
Toprak altı ebediyen uyuyanlar belli ki huzura kavuştular.
Ve ben ayrılırken mezarlıktan, sırtımı dönerek çıktım yaşama olan saygımdan (!)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553281/bir-olunun-bir-gunu.html>